

MINISTER
Rodziny i Polityki Społecznej

Warszawa, /zgodnie ze znacznikiem czasu/.

DSR-I.8202.71.2021.PW
BM.II.055.12.2021.CN

**Pracownicy Domu Dziecka
w Liskowie
ul. Ks. Wacława Blizińskiego 96
62-850 Lisków**

ZAWIADOMIENIE O SPOSOBIE ZAŁATWIENIA PETYCJI

Zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (tj. Dz.U. z 2018 r. poz. 870), w związku z petycją dotyczącą utworzenia dwóch niezależnych domów dziecka w jednym budynku, uprzejmie informuję;

Uchwalona w dniu 9 czerwca 2011 r. ustawa o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (dalej ustawa) poprzez wskazanie ściśle określonych standardów w zakresie instytucjonalnych form pieczy zastępczej, stała się krokiem milowym w procesie deinstytucjonalizacji systemu pieczy zastępczej w Polsce. Ustawa ta wyraźnie ograniczyła rolę instytucji w opiece nad małoletnimi pozbawionymi opieki rodziców biologicznych przez wskazanie terminów etapowego zmniejszania liczby wychowanków placówek i podwyższania granicy wieku dla dzieci umieszczanych w instytucjonalnej pieczy zastępczej, oraz wprowadzanie zasady, zgodnie z którą, w budynku może się mieścić tylko jedna placówka opiekuńczo-wychowawcza.

Istotą tego procesu jest zapewnienie dzieciom pozbawionym opieki rodziców optymalnych warunków rozwoju, które maksymalnie byłyby zbliżone do środowiska rodzinnego.

niepodległa | POLSKA
STULECIE ODZYSKANIA
NEPODLEGŁOŚCI

Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej
ul. Nowogrodzka 1/3/5, 00-513 Warszawa
e-mail: info@mrpips.gov.pl, tel. 222-500-108

Zasada, zgodnie z którą w budynku może się mieścić tylko jedna placówka opiekuńczo-wychowawcza, wprowadzona została w art. 106 ust. 2 ustawy.

Dodatkowo w art. 106 ust. 2a ustawy wskazano, że placówka opiekuńczo-wychowawcza, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w ust. 3 i 3a, nie może się mieścić na jednej nieruchomości gruntowej ani w jednym budynku z izbami wytrzeźwień lub z zapewniającymi całodobową opiekę:

- 1) innymi jednostkami organizacyjnymi wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej;
- 2) jednostkami organizacyjnymi pomocy społecznej;
- 3) młodzieżowymi ośrodkami wychowawczymi;
- 4) młodzieżowymi ośrodkami socjoterapii;
- 5) specjalnymi ośrodkami wychowawczymi;
- 6) specjalistycznymi ośrodkami wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie lub ośrodkami wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie;
- 7) jednostkami organizacyjnymi wymiaru sprawiedliwości;
- 8) hospicjami;
- 9) zakładami opiekuńczo-leczniczymi;
- 10) zakładami pielęgnacyjno-opiekuńczymi;
- 11) zakładami rehabilitacji leczniczej.

Pewne wyjątki w zakresie możliwości funkcjonowania większej liczby placówek opiekuńczo-wychowawczych w jednym budynku wielorodzinnym lub na jednej nieruchomości gruntowej przewidziano zatem jedynie w art. 106 ust. 3 i 3 a ustawy.

Zgodnie z art.106 ust 3 ustawy, wojewoda może zezwolić na funkcjonowanie w jednym wielorodzinnym budynku więcej niż jednej placówki opiekuńczo-wychowawczej do 14 dzieci, uwzględniając specyfikę i zadania tych placówek oraz potrzeby środowiska lokalnego w przypadku lokali stanowiących odrębną nieruchomość w rozumieniu przepisów o własności lokali.

Zgodnie natomiast z art. 106 ust 3a. ustawy wojewoda może zezwolić na funkcjonowanie na jednej nieruchomości gruntowej więcej niż jednej placówki opiekuńczo-wychowawczej do 14 dzieci, uwzględniając specyfikę i zadania tych placówek oraz potrzeby środowiska lokalnego. Przepisy, o których mowa wyżej stanowią co do zasady wyjątek w stosunku do przepisu umożliwiającego funkcjonowanie w jednym budynku tylko jednej placówki opiekuńczo-wychowawczej do 14 dzieci.

Ustawodawca, zgodnie z ideą deinstytucjonalizacji, bardzo restrykcyjnie zatem podszedł do odstępstw od zasady wskazanej w art. 106 ust. 2 ustawy, wskazując na możliwość połączenia jedynie placówki opiekuńczo-wychowawczej z inną lub innymi placówkami opiekuńczo-wychowawczymi. Należy wskazać, iż odstępstwo to dotyczyć powinno jedynie absolutnie wyjątkowych sytuacji. Dodatkowo każdorazowo wymaga ono uzyskania zezwolenia wojewody, który przy podejmowaniu decyzji powinien kierować się specyfiką i zadaniami tych placówek oraz potrzebami środowiska lokalnego. Niezmiernie istotnym jest bowiem, aby przewidziane w powyższych przepisach wyjątki nie były przyczyną pogarszania dobrostanu dzieci przebywających w tych placówkach. Podejmując decyzje w zakresie skorzystania z ww. możliwości należy zatem przede wszystkim kierować się ich dobrem.

W sytuacji rzeczywistego braku możliwości zapewnienia dzieciom miejsca w pieczy zastępczej typu rodzinnego, istotne jest zapewnienie odpowiedniej jakości usług świadczonych w pieczy instytucjonalnej. Oprócz standardów w zakresie liczebności placówki i wieku dzieci w niej umieszczanych, należy przede wszystkim zwrócić uwagę na możliwie jak najpełniejsze przybliżenie jej funkcjonowania do realiów funkcjonowania w rodzinie, przy zachowaniu jednocześnie obowiązujących w tym zakresie przepisów. Istotne jest zatem także odpowiednie umiejscowienie placówki w środowisku lokalnym minimalizujące możliwość stygmatyzacji przebywających w niej osób oraz zapewnienie otwarcia placówki na środowisko lokalne.

Mając na uwadze powyższe, należy stwierdzić, że ustawodawca nie przewidział możliwości funkcjonowania w jednym budynku (niebędącym budynkiem wielorodzinnym z lokalami stanowiącymi odrębną nieruchomość w rozumieniu ustawy własności lokali) dwóch placówek opiekuńczo-wychowawczych. Jednocześnie uprzejmie informuję, iż nie przewiduje się zmian legislacyjnych w tym zakresie. Przyjęcie takiego rozwiązania byłoby bowiem krokiem wstecz w pożądanym z punktu widzenia dobra dzieci i niepodważalnym z punktu widzenia zapewnienia mu optymalnych warunków rozwoju, procesie deinstytucjonalizacji.

Pouczenie

Zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy o petycjach, sposób załatwienia petycji nie może być przedmiotem skargi.

Z poważaniem

z up. Ministra Rodziny i Polityki Społecznej

Barbara Socha
Podsekretarz Stanu

/-podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/